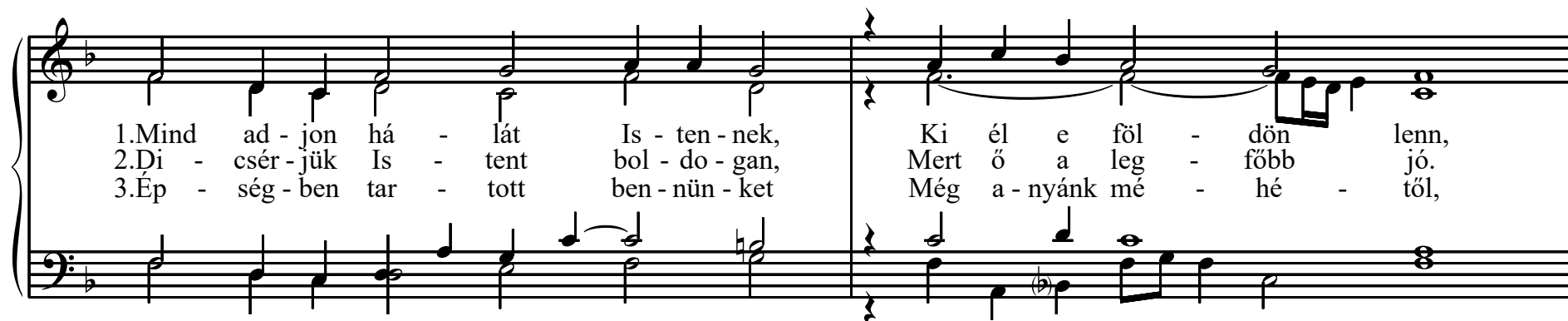
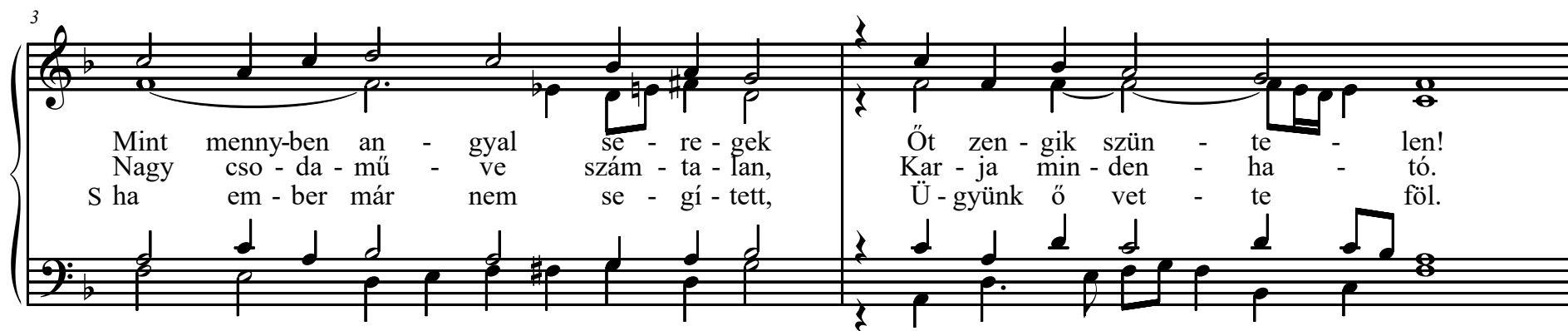

248. Mind adjon hálát Istennek

Vad Péter Zsigmond

1. Mind ad - jon há - lát Is - ten - nek, Ki él e föl - dön lenn,
2. Di - csér - jük Is - tent bol - do - gan, Mert ő a leg - főbb jó.
3. Ép - ség - ben tar - tott ben - nün - ket Még a - nyánk mé - hé - től,

3
Mint menny-ben an - gyal se - re - gek Öt zen - gik szün - te - len!
Nagy cso - da - mú - ve szám - ta - lan, Kar - ja min - den - ha - tó.
S ha em - ber már nem se - gí - tett, Ű - gyünk ő vet - te föl.

248. Mind adjon hálát Istennek

4. Bár gyakran bűnnel bántottuk, Nem fordult tőlünk el.
Megbocsát nekünk Krisztusért, Megáld kegyelmével.

5. Ő adjon vidám új szívet A régi helyébe,
És vessen gondot, félelmet Tenger mélységébe!

6. Tartsa meg dolgos békében Hazánkat, népünket!
Földi munkánkban kísérfen Áldása bennünket!

7. Jóvolta járjon mivelünk, Híven öleljen át,
És tartsa távol mitőlünk Ma is a bajt, a kárt!

8. Ő legyen, míg tart ez a lét, A mi üdvösségünk,
És ha itt utunk véget ért, Égi örökségünk!